

Μαθήματα ζωής από την Ολυμπιακή Ομάδα Προσφύγων

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Στην τελετή έναρξης του Ρίο θα παρελάσει για πρώτη φορά μια Ολυμπιακή Ομάδα Προσφύγων. Αποτελείται από 10 αθλητές τεσσάρων εθνικοτήτων. Σημαία τους οι πέντε ολυμπιακοί κύκλοι και μήνυμά τους, η ελπίδα.

Ανάμεσά τους ο κουνγκολέζος Πόπολε Μισένγκα. «Ο αθλητισμός άλλαξε τη ζωή μου. Εδώ στο Ρίο είμαι ένας από τους αθλητές της Ολυμπιακής Ομάδας Προσφύγων. Δεν είμαστε πια λυπημένοι, αλλά ευτυχισμένοι», είπε φανερά συγκινημένος ο 24χρονος αθλητής στο πλαίσιο συνέντευξης τύπου στη βραζιλιάνικη μητρόπολη. Ο νεαρός δεν κατάφερε να συγκρατήσει τα δάκρυά του όταν διηγούνταν την ιστορία του στους δημοσιογράφους.

Ο ίδιος ήταν ακόμη παιδί όταν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη δοκιμαζόμενη από τον εμφύλιο πατρίδα του. Όντας εννέα χρόνων, κρύφτηκε μόνος του επί οκτώ ημέρες σε ένα δάσος, μέχρι να βρει καταφύγιο σε ένα κέντρο εκτοπισμένων παιδιών. Εκεί ξεκίνησε να μαθαίνει τζούντο. Σχεδόν 15 χρόνια μετά κατάφερε να γίνει μέλος της νεοϊδρυθείσας από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, Ολυμπιακής Ομάδας Προσφύγων.

«Πολλοί άνθρωποι ισχυρίζονται ότι οι πρόσφυγες δεν έχουν ζωή. Σε αυτούς όμως μπορούμε να δείξουμε ότι είμαστε σε θέση να καταφέρουμε τα πάντα», λέει η ομοεθνής και συναθλήτριά του, Γιολάντε Μαρπικά. Οι δυο τους αναζήτησαν πριν από τρία χρόνια ένα καλύτερο μέλλον στη Βραζιλία και αιτήθηκαν εκεί την παροχή ασύλου. Στην πέμπτη μεγαλύτερη χώρα του κόσμου βρήκαν τελικά όλα εκείνα που ενδεχομένως να μην έβρισκαν ποτέ στο Κουγκό: μια φυσιολογική ζωή και φυσιολογικές συνθήκες προπόνησης.

Ιστορίες βίας, ελπίδας και συναισθημάτων

Η ιστορία των ολυμπιακών προσφύγων είναι μια ιστορία βίας, φόβου, νέας ελπίδας αλλά και συναισθημάτων. Όπως και η ιστορία της Γιούσα Μαρντίνι. Το περασμένο καλοκαίρι η Γιούσα και η αδελφή της Σάρα (φωτ.) έφυγαν από το σπίτι τους στη Δαμασκό με τελικό προορισμό τη Γερμανία. Στη Σμύρνη κατόρθωσαν να μπουν σε φουσκωτή βάρκα προς τη Λέσβο. Μισή ώρα αφότου έφυγαν από τα τουρκικά παράλια όμως η μηχανή σταμάτησε και η βάρκα που είχε 20 αντί 6-7 ατόμων όπως έπρεπε, κινδύνευε να ανατραπεί. Η Γιούσα, η Σάρα και άλλη μία γυναίκα που ήξεραν κολύμπι βούτηξαν στο νερό και οδήγησαν τη βάρκα, σπρώχνοντας και τραβώντας την στην ελληνική ακτή.

«Ελπίζω οι άνθρωποι να διδαχθούν από την ιστορία μας, ότι πρέπει να συνεχίζεις και ότι μπορείς να πραγματοποιήσεις τα όνειρά σου», λέει σήμερα η 18χρονη. Τελικός προορισμός της Γιούσα ήταν το Βερολίνο, όπου βήμα βήμα κατάφερε να εκπληρώσει τα όνειρά της. Η ομάδα κολύμβησης στο Σπάνταου τής χάρισε τη στολή κολύμβησης, εκεί βρήκε και νέους φίλους ενώ τώρα προετοιμάζεται να συναγωνιστεί τα μεγαλύτερα ονόματα της παγκόσμιας κολύμβησης στο Ρίο. Φυσικά και δεν έχει ψευδαισθήσεις ότι μπορεί να κερδίσει μετάλλιο. Την τιμά και μόνον το γεγονός ότι μπορεί να συμμετάσχει, όπως λέει.

Με όνειρο... μια σέλφι με τον Φελπς

Με τα ίδια ακριβώς συναισθήματα, αλλά... με διαφορετικούς στόχους ετοιμάζεται να βουτήξει στις βραζιλιάνικες πισίνες και ο 25χρονος Ράμι Άνις από τη Συρία: ο ίδιος στοχεύει... σε μια σέλφι με τον Μάικλ Φελπς.

«Ο Ράμι θέλει να τον συναντήσει πάση θυσία», λέει η προπονήτριά του Καρίνε Φερμπάουεν. Το επιχείρησε ήδη πριν από επτά χρόνια στο Παγκόσμιο της Ρώμης.

«Τον ρώτησε εάν μπορούν να βγουν μια σέλφι, αλλά ο Φελπς αρνήθηκε. Ο Ράμι το είχε πάρει πολύ βαριά».

Στο Ρίο οι δυο τους θα συναντηθούν εκ νέου, αυτή τη φορά στα 100μ. πεταλούδα. Ίσως να βγει τελικά εκεί η πολυπόθητη σέλφι...

Πηγή: vimaorthodoxias.gr